

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2014. gada 6. novembrī*

Preču brīva aprīte — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību —
Augu aizsardzības līdzekļi — Tirdzniecības atļauja — Parālēlais imports — Prasība eksportētājvalstī
saņemt saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK izsniegtu tirdzniecības atļauju

Lieta C-108/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 28. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 6. martā, tiesvedībā

Mac GmbH

pret

Ministère de l'Agriculture, de l'Agroalimentaire et de la Forêt .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*],
E. Juhāss [*E. Juhász*], D. Švābi [*D. Šváby*] (referents) un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 6. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Mac GmbH* vārdā – *M. Le Berre*, advokāts,

— *Ministère de l'Agriculture, de l'Agroalimentaire et de la Forêt* vārdā – *I. Chalkias* un *E. Chroni*,
pārstāvji,

— Francijas valdības vārdā – *S. Menez* un *D. Colas*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Wilms* un *P. Ondrůšek*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 22. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz LESD 34. un 36. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Mac GmbH* (turpmāk tekstā – “*Mac*”) un *Ministère de l’Agriculture, de l’Agroalimentaire et de la Forêt* par pēdējās minētās atteikumu atļaut Francijā paralēlā importa veidā laist tirgū augu aizsardzības līdzekli, kuram ir šāda atļauja Apvienotajā Karalistē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp., un labojums – OV 1992, L 170, 40. lpp.) ir ieviesti vienveidīgi noteikumi par augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecības atļaujas (turpmāk tekstā – “TA”) izsniegšanas nosacījumiem un procedūrām, kā arī to pārskatīšanu un atsaukšanu. Tās mērķis ir ne tikai saskaņot noteikumus par šo produktu atļaušanas nosacījumiem un procedūrām, bet arī nodrošināt augstus cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības standartus, kā arī vides aizsardzību pret apdraudējumiem un risku, ko rada slikti kontrolēta šo produktu izmantošana. Minētās direktīvas mērķis ir arī novērst šķēršļus šo produktu brīvai aprītei.
- 4 Direktīva 91/414 īpaši attiecas uz tirdzniecībai paredzēto augu aizsardzības līdzekļu atļaušanu, laišanu tirgū, izmantošanu un kontroli Eiropas Savienībā. Atbilstoši šīs direktīvas 2. panta 10. punktam “laišana tirgū” ir jebkura piegāde – par maksu vai bez maksas –, izņemot uzglabāšanu, kurai seko aizsūtīšana no Kopienas teritorijas. Augu aizsardzības līdzekļa ieviešana šajā teritorijā tiek uzskatīta par laišanu tirgū šīs direktīvas izpratnē.
- 5 Direktīvas 91/414 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz, ka augu aizsardzības līdzekļus nedrīkst laist tirgū un izmantot šo valstu teritorijās, ja vien tās nav atļāvušas attiecīgo līdzekli saskaņā ar šo direktīvu [..].”
- 6 Šīs direktīvas 4. pantā tostarp ir noteikti nosacījumi, kuriem jāatbilst augu aizsardzības līdzeklim, lai tas tiktu atļauts. Saskaņā ar šo pašu pantu atļaujām jānosaka prasības attiecībā uz laišanu tirgū un līdzekļa izmantošanu, un tā var tikt piešķirta tikai uz noteiktu laiku, kas nepārsniedz desmit gadus un ko nosaka dalībvalstis. Tās var tikt jebkurā laikā pārskatītas, un, pastāvot noteiktiem apstākļiem, tās var tikt anulētas. Ja dalībvalsts atsauc TA, tā par to nekavējoties informē atļaujas turētāju.
- 7 Direktīvas 91/414 9. pantā ir noteikts:

“1. Persona (vai kāds cits, kas rīkojas šīs personas vārdā), kas ir atbildīga par augu aizsardzības līdzekļa pirmo laišanu dalībvalstīs tirgū, iesniedz augu aizsardzības līdzekļa atļaujas pieteikumu visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās ir paredzēts laist tirgū šo augu aizsardzības līdzekli.

[..]
5. Dalībvalstis nodrošina to, ka par katru pieteikumu tiek izveidota lieta. Katrā lietā ir jābūt vismaz pieteikuma kopijai, ierakstam par dalībvalsts pieņemtajiem administratīvajiem lēmumiem attiecībā uz pieteikumu un 13. panta 1. punktā noteiktajai informācijai un dokumentācijai, kā arī šīs informācijas un dokumentācijas kopsavilkumam. Dalībvalstis pēc pieprasījuma dara pieejamas šajā daļā paredzētās

lietas pārējām dalībvalstīm un Komisijai. Pēc pieprasījuma tās nodrošina tām visu to informāciju, kas nepieciešama, lai pilnībā saprastu pieteikumus, un vajadzības gadījumā nodrošina to, lai pieteikuma iesniedzēji iesniedz 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktās tehniskās dokumentācijas kopiju.”

- 8 Dalībvalstij, kurai ir iesniegts atļaujas pieteikums par jau citā dalībvalstī atļautu augu aizsardzības līdzekli, atbilstoši Direktīvas 91/414 10. panta 1. punktam ir ar noteiktiem nosacījumiem un pieļaujot izņēmumus jāatturas pieprasīt tādu pārbaūžu un analīžu atkārtošānu, kuras jau ir veiktas.
- 9 Saskaņā ar Direktīvas 91/414 12. pantu:

“1. Viena mēneša laikā vismaz katra ceturkšņa beigās saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem dalībvalstis rakstiski informē cita citu un Komisiju par visiem atļautajiem vai no apgrozības izņemtajiem augu aizsardzības līdzekļiem, norādot vismaz:

- atļaujas turētāja vārdu vai uzņēmuma nosaukumu,
- augu aizsardzības līdzekļa preču zīmi,
- preparāta veidu,
- katras aktīvās vielas, ko šis līdzeklis satur, nosaukumu un daudzumu,
- paredzēto izmantošanas veidu vai veidus,
- provizoriski noteiktos maksimāli pieļaujamos atlieku daudzumus, ja tie jau nav paredzēti Kopienas noteikumos,
- atļaujas atsaukšanas iemeslus, ja ir tādi gadījumi,
- provizoriski noteikto maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu novērtēšanai vajadzīgo dokumentāciju.

2. Katra dalībvalsts katru gadu sagatavo savā teritorijā atļauto augu aizsardzības līdzekļu sarakstu un dara šo sarakstu zināmu pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Lai atvieglotu 1. un 2. punkta piemērošanu, saskaņā ar 21. pantā noteikto procedūru izveido standartizētu informācijas sistēmu.”

- 10 Direktīva 91/414 no 2011. gada 14. jūnija ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/[EEK] un 91/414/[EEK] (OV L 309, 1. lpp.). Tā kā pamatlietā esošie fakti norisinājās pirms Regulas Nr. 1107/2009 pieņemšanas, tā nav piemērojama pamatlietā.

Francijas tiesības

- 11 Saskaņā ar Lauku kodeksa [*Code rural*] L. 253-1. pantu, redakcijā, kas bija spēkā dienā, kad tika pieņemts pamatlietā apstrīdētais lēmums:

“I. “Ir aizliegts laist tirgū, izmantot un gala patērētājam glabāt augu aizsardzības līdzekļus bez [TA] vai atļaujas tos izplatīt eksperimentāliem mērķiem, kas izsniegta atbilstoši šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Ir aizliegta pirmajā daļā minēto produktu izmantošana ar citiem nosacījumiem nekā atļaujā paredzētie.

II. – Šajā nodaļā:

- 1° augu aizsardzības līdzekļi: preparāti, kas satur vienu vai vairākas aktīvas vielas [..].
- 2° laišana tirgū: jebkura piegāde – par maksu vai bez maksas –, izņemot uzglabāšanu, kurai seko aizsūtīšana no Eiropas Kopienas teritorijas. Augu aizsardzības līdzekļa ievēšanu uzskata par laišanu tirgū.

[..]”

- 12 Lauku kodeksa R. 253-52. pantā, redakcijā, kas bija spēkā pamatlietā aplūkoto faktu rašanās dienā, ir paredzēts:

“Tāda augu aizsardzības līdzekļa ievēšana valsts teritorijā no Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzējas valsts, kurā tam jau ir saskaņā ar Direktīvu 91/414/[..] izsniegta [TA], kas ir identisks produktam, kurš šē turpmāk tiek saukts par “references produktu”, ir atļauta ar šādiem nosacījumiem:

References produktam ir jābūt [TA], ko izsniedzis par lauksaimniecību atbildīgais ministrs [..].

Valsts teritorijā ievesta produkta identiskumu ar references produktu novērtē, ņemot vērā šādus trīs kritērijus:

- 1° abu produktu kopīga izcelsme tādā ziņā, ka, izmantojot vienu un to pašu formulu, tos ražojusi tā pati sabiedrība vai uzņēmumi, kas ir saistīti vai kas darbojas, pamatojoties uz licenci;
- 2° ražošana, izmantojot to pašu aktīvo vielu vai vielas;
- 3° abu produktu līdzīga iedarbība, ņemot vērā atšķirības, kas var pastāvēt no lauksaimniecības, augu aizsardzības un vides, tostarp klimatisko apstākļu, viedokļa un kas ir saistītas ar produktu izmantošanu.”

- 13 Saskaņā ar minētā kodeksa R. 253-53. pantu:

“Lai augu aizsardzības līdzekļi varētu ievest valsts teritorijā no Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzējas valsts, ir jāiesniedz pieteikums [TA] saņemšanai.

Par lauksaimniecību atbildīgā ministra lēmumā, kas pieņemts pēc ministru, kas ir atbildīgi par rūpniecību, patēriņu, vidi un veselību, slēdziena, ir ietverts tās informācijas uzskaitījums, kas ir jāsniedz pieteikuma pamatošanai, it īpaši informācija, kura attiecas uz atļaujas pieprasītāju un produktu, kam atļauja tiek pieprasīta.

Turklāt, lai konstatētu valsts teritorijā ievestā produkta un references produkta identiskumu, par lauksaimniecību atbildīgais ministrs var:

- 1° izmantot informāciju, kas ir ietverta references produkta lietas materiālos;
- 2° pieprasīt references produkta atļaujas turētājam viņam sniegt tā rīcībā esošo informāciju;
- 3° pieprasīt informāciju valsts iestādēm, kuras ir atļāvušas produktu, kas tiek ievests valsts teritorijā, kā tas ir paredzēts Direktīvas 91/414 9. panta 5. punkta noteikumos.”

14 Saskaņā ar tā paša kodeksa R. 253-55. pantu:

“Līdzeklim, kas tiek ievests valsts teritorijā, [TA] var atteikt [..]:

1° tādu iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselības, kā arī vides aizsardzību;

2° identiskuma ar references produktu R. 253-52. panta izpratnē neesamības dēļ [..]

Pirms [TA] tiek atteikta [..], atļaujas pieteikuma iesniedzējam [..] ir jāsniedz iespēja iesniegt savus apsvērumus lauksaimniecības ministram.”

Fakti pamattiesvedībā un prejudiciālais jautājums

15 Pamatlietā aplūkoto faktu rašanās laikā augu aizsardzības līdzeklim “Cerone” Francijā bija TA, kas bija izsniegta *Bayer Cropscience France* saskaņā ar Direktīvas 91/414 noteikumiem. No lietas materiāliem arī izriet, ka šim līdzeklim bija TA Apvienotajā Karalistē, kas saskaņā ar Direktīvas 91/414 noteikumiem izsniegta *Bayer Cropscience Ltd*.

16 Līdzekļa tirdzniecība paralēlā importa veidā ar nosaukumu “Agrotech Ethephon” pēc tam tika atļauta Apvienotajā Karalistē, izmantojot TA Apvienotajā Karalistē, kas izsniegta *Bayer Cropscience Ltd* attiecībā uz “Cerone” kā references produktu.

17 2007. gada 27. novembrī *Mac* iesniedza pieteikumu paralēlā importa atļaujas saņemšanai Francijā līdzeklim “Agrotech Ethephon”, lai to laistu tirgū šajā dalībvalstī ar nosaukumu “Mac Ethephone”.

18 2008. gada 20. februārī *Agence française de sécurité sanitaire des aliments* [Francijas Pārtikas sanitārās drošības aģentūra] (*AFSSA*) pieņēma šim pieteikumam labvēlīgu atzinumu, norādot, ka “pieejamā informācija ļauj secināt, ka līdzekļa “Agrotech Ethephon” aktīvajai vielai ir tāda pati izcelsme kā references produktam “Cerone” un ka līdzekļa “Agrotech Ethephon” un references produkta “Cerone” pilnais sastāvs var tikt uzskatīts par identisku”.

19 Ar 2009. gada 29. maija lēmumu *Ministère de l'Agriculture, de l'Agroalimentaire et de la Forêt* minēto pieteikumu noraidīja, jo līdzeklim ar nosaukumu “Agrotech Ethephon” Apvienotajā Karalistē neesot TA, kas izsniegta saskaņā ar Direktīvu 91/414, pretēji tam, kas ir paredzēts Lauku kodeksa R. 253-52. pantā.

20 2009. gada 21. jūlijā *Mac* iesniedza prasību atcelt minēto lēmumu, īpaši apgalvodams, ka Lauku kodeksa R. 253-52. panta normas nav saderīgas ar LESD 34. pantu, jo tās neļauj izsniegt paralēlā importa atļauju līdzeklim, kuram šāda atļauja jau ir eksportētājvalstī.

21 Ar 2011. gada 16. februāra rīkojumu *Tribunal administratif de Paris* [Parīzes Administratīvās tiesas] priekšsēdētājs nodeva prasības pieteikumu *Conseil d'Etat* [Valsts Padomei].

22 Šādos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai LESD 34. un 36. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru augu aizsardzības līdzeklim paralēlā importa tirdzniecības atļauju var izsniegt tikai tad, ja attiecīgajam līdzeklim eksportētājvalstī ir saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK izsniegta [TA], un saskaņā ar kuru līdz ar to nav pieļaujams izsniegt paralēlā importa tirdzniecības atļauju līdzeklim, kuram eksportētājvalstī ir paralēlā importa [TA] un kurš ir identisks importētājvalstī atļautam līdzeklim?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Uzdodot savu jautājumu, *Conseil d'État* būtībā vaicā, vai LESD 34. un 36. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas izslēdz paralēlā importa atļaujas izsniegšanu augu aizsardzības līdzeklim, kuram eksportētājā dalībvalstī nav TA, kas izsniegta, pamatojoties uz Direktīvu 91/414, kaut gan šim līdzeklim ir paralēlā importa atļauja un tas ir identisks importētājā dalībvalstī atļautam līdzeklim.
- 24 Vispirms ir jāatgādina, ka augu aizsardzības līdzekļi tiek uzskatīti par identiskiem tad, ja tiem ir vismaz kopīga izcelsme tādā nozīmē, ka tos, izmantojot to pašu formulu, ir ražojis viens un tas pats uzņēmums vai saistīts uzņēmums, vai uzņēmums, kas strādā uz licences pamata; ka tie ir ražoti, izmantojot vienu un to pašu aktīvo vielu, un ka tiem turklāt ir vienāda ietekme, ņemot vērā atšķirības, kādas var būt lauksaimniecības apstākļu, augu aizsardzības vai vides, tostarp klimata, līmenī, kas skar līdzekļa izmantošanu (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Francija, C-201/06, EU:C:2008:104, 39. punkts).
- 25 Atbilstoši šīs jomas pamatprincipam ikvienam augu aizsardzības līdzeklim, kas laists tirgū dalībvalstī, ir jābūt šīs dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtai atļaujai. Tādējādi Direktīvas 91/414 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka neviens augu aizsardzības līdzeklis nevar tikt laists tirgū un izmantots dalībvalstī, ja pirms tam šim līdzeklim nav atbilstoši šai direktīvai izsniegta šīs dalībvalsts TA. Šī prasība ir spēkā arī tad, ja attiecīgajam līdzeklim jau ir TA citā dalībvalstī (spriedums Komisija/Francija, C-201/06, EU:C:2008:104, 31. punkts).
- 26 Tomēr, runājot par paralēlo importu, Direktīvā 91/414 nav paredzēti nosacījumi atļaujas izsniegšanai augu aizsardzības līdzeklim, uz kuru attiecas paralēlais imports, salīdzinājumā ar augu aizsardzības līdzekli, kam jau ir saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem izsniegta TA importētājā dalībvalstī. Uz šādu situāciju tomēr attiecas noteikumi par preču brīvu apriti tādā ziņā, ka valsts pasākumu, ar kuriem tiek ierobežots paralēlais imports, tiesiskums ir jāpārbauda, ņemot vērā LESD 34. un nākamos pantus (skat. spriedumus *Escalier* un *Bonnarel*, C-260/06 un C-261/06, EU:C:2007:659, 28. punkts, kā arī Komisija/Francija, EU:C:2008:104, 33. punkts).
- 27 Šajā ziņā Tiesa jau ir atzinusi, ka, ja šāda darbība attiecas uz augu aizsardzības līdzekli, kas atbilstoši Direktīvai 91/414 jau ir atļauts eksportētājā dalībvalstī un importētājā dalībvalstī, šis līdzeklis nevar tikt uzskatīts par tādu, kas importētājā dalībvalstī pirmo reizi laists tirgū. Tādējādi cilvēku un dzīvnieku veselības vai vides aizsardzībai paralēlie importētāji nav jāpakļauj šajā direktīvā paredzētajai TA procedūrai, jo importētājās dalībvalsts kompetentajām iestādēm jau ir visa to kontroles veikšanai nepieciešamā informācija. Ievestā līdzekļa pakļaušana TA procedūrai pārsniegtu minētās direktīvas mērķu aizsargāt cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi sasniegšanai nepieciešamo un draudētu nepamatoti sadurties ar LESD 34. pantā nostiprināto preču brīvas aprites principu (skat. spriedumus *British Agrochemicals Association*, C-100/96, EU:C:1999:129, 32. punkts, un Komisija/Francija, EU:C:2008:104, 34. punkts).
- 28 Gadījumā, ja augu aizsardzības līdzeklis ir uzskatāms par tādu, kurš jau ir atļauts importētājā dalībvalstī, šis valsts kompetentajām iestādēm ir jāļauj attiecīgajam līdzeklim izmantot tirgū jau esošajam augu aizsardzības līdzeklim saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegto TA, ja vien apsvērumi par cilvēku un dzīvnieku veselības un vides efektīvu aizsardzību nav tam pretrunā (skat. spriedumus *British Agrochemicals Association*, EU:C:1999:129, 36. punkts, un Komisija/Francija, EU:C:2008:104, 35. punkts).
- 29 Tomēr augu aizsardzības līdzeklim, kas dalībvalsts teritorijā tiek ievests ar paralēlā importa palīdzību, nav ne automātiski, ne absolūti un beznosacījumu veidā jāgūst priekšrocība no šīs valsts tirgū jau esošam augu aizsardzības līdzeklim izsniegtas TA. Ja ievestais līdzeklis nevar tikt uzskatīts par tādu, kas importētājā dalībvalstī jau ir atļauts, tai šim līdzeklim ir jāizsniedz TA tikai atbilstoši Direktīvā 91/414 noteiktajiem nosacījumiem vai arī jāaizliedz tā laišana tirgū un izmantošana (šajā sakarā skat. spriedumu Komisija/Francija, EU:C:2008:104, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 30 No iepriekš izklāstītā izriet, ka dalībvalstīm ir pienākums pārbaudes procedūru piemērot augu aizsardzības līdzekļiem, kuru paralēlam importam to teritorijā ir lūgts piešķirt atļauju, kas, kā tas ir pamatlietā, var izpausties kā tā sauktā “vienkāršotā” procedūra. Šis vienkāršotās paralēlā importa atļaujas izsniegšanas procedūras mērķis ir pārbaudīt, vai importējamajam līdzeklim ir vajadzīga TA vai arī ir jāuzskata, ka tas jau ir atļauts importētājā dalībvalstī. Šajā ziņā importētājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pēc ieinteresēto personu lūguma ir jāpārbauda, vai tās var attiecīgajam līdzeklim ļaut izmantot šīs valsts tirgū jau esošajam augu aizsardzības līdzeklim izsniegtu TA (šajā ziņā skat. spriedumus *Escalier* un *Bonnarel*, EU:C:2007:659, 32. punkts, kā arī Komisija/Francija, EU:C:2008:104, 37. punkts).
- 31 Ar to, ka augu aizsardzības līdzeklim eksportētājā dalībvalstī ir nevis saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegta TA, bet paralēlā importa atļauja, nevar tikt izslēgta paralēlā importa atļaujas izsniegšana, pamatojoties uz iepriekš aprakstīto vienkāršoto pārbaudes procedūru.
- 32 Minētā vienkāršotā procedūra ir balstīta uz ideju, ka, ja importējamais līdzeklis šī sprieduma 24. punktā minētajā nozīmē var tikt uzskatīts par identisku references produktam un neviens ar cilvēku vai dzīvnieku veselību un vides aizsardzību saistīts iemesls neliedz attiecībā uz to izmantot pēdējam minētajam produktam izsniegtu TA, nosacījuma, ka importējamajam produktam ir jāpiemēro pārbaudes procedūra saskaņā ar Direktīvas 91/414 4. pantu, izvirzīšana importam veido tirdzniecības ierobežojumu dalībvalstu starpā, kas ir aizliegts ar LESD 34. pantu.
- 33 Gadījumā, ja importējamā produkta un references produkta identiskums tomēr nevar tikt pierādīts, importētājas dalībvalsts iestādes atļauj šī produkta importu tikai atbilstoši Direktīvā 91/414 paredzētajiem nosacījumiem vai aizliedz tā laišanu tirgū un izmantošanu (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Francija, EU:C:2008:104, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Protams, kā Francijas valdība to pamatoti norāda, šī pārbaude ir iespējama tikai tad, ja importētājas dalībvalsts iestādēm ir visa šajā ziņā vajadzīgā informācija.
- 35 Tomēr šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka produkti, attiecībā uz kuriem ir saņemta paralēlā importa atļauja, ko dalībvalsts ir izsniegusi, pamatojoties uz vienkāršoto pārbaudes procedūru, principā sniedz tādas pašas garantijas kā tie, kuriem ir saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegta TA. Protams, tiem nav tikusi piemērota TA procedūra, pamatojoties uz šīs direktīvas noteikumiem, dalībvalstī, uz kuru tie ir tikuši paralēli importēti. Tomēr šī sprieduma 24. punktā minētajā nozīmē tie ir tikuši atzīti par identiskiem references produktam, kas ir saņēmis TA šajā dalībvalstī, un galamērķa importētājas dalībvalsts kontroles iestādēm ir informācija, kas ir iegūta, izsniedzot TA produktam, par kuru paralēlais importētājs apgalvo, ka tas ir identisks tam, ko tas ir paredzējis laist šīs dalībvalsts tirgū.
- 36 Otrkārt, kā Tiesa to jau ir uzsvērusi, importētājas dalībvalsts iestāžu rīcībā ir legislatīvi un administratīvi līdzekļi, kas var likt tāda augu aizsardzības līdzekļa ražotājam, tā pilnvarotajam pārstāvim vai licences turētājam, kuram jau ir saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegta TA, sniegt informāciju, kas ir tā rīcībā un ko tās uzskata par vajadzīgu. Turklāt tās var piekļūt arī šā produkta TA pieteikumam iesniegtajai dokumentācijai un lūgt informāciju no tās dalībvalsts iestādēm, kurā ticis atļauts produkta paralēlais imports (skat. spriedumu *British Agrochemicals Association*, EU:C:1999:129, 34. punkts). Tādējādi Direktīvas 91/414 9. panta 5. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis pēc pieprasījuma citām dalībvalstīm dara pieejamu dokumentāciju, kura tām ir jāsaņem par katru atļaujas pieteikumu, paziņojot tām visu informāciju, kas ir nepieciešama, lai pilnībā saprastu pieteikumus.
- 37 Ja par šo produktu ir izsniegta tikai paralēlā importa atļauja, šī informācija var attiekties gan uz minēto produktu, gan arī uz paralēlam importam paredzētā produkta references produktu. Informāciju var iegūt arī informācijas apmaiņas sistēmā, kas ir paredzēta Direktīvas 91/414 12. pantā, pieprasot to no dalībvalsts, no kuras produkts pirmo reizi ir eksportēts un kurā tam ir saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegta TA.

- 38 Turklāt, kā ģenerālvokāts to ir norādījis secinājumā 52. un 55. punktā, tādos apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, kad produkts, kam kādā dalībvalstī ir saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegta TA, tiek paralēli reimportēts šajā valstī pēc tam, kad tas ir ticis paralēli importēts citā dalībvalstī, vienkāršotās kontroles procedūras veikšanai nepieciešamajai pārbaudei vajadzīgajai informācijai, proti, par citām sastāvdaļām, kā arī par tā iepakojumu, marķējumu un iesaiņojumu, ņemot vērā, ka galamērķa dalībvalsts references produkts atbilst sākotnēji eksportētajam produktam, principā būtu jābūt atrodamai vieglāk.
- 39 Kaut arī valsts iestādēm ir pienākums nodrošināt, lai stingri tiktu ievērots Savienības tiesiskā regulējuma būtiskais mērķis, proti, cilvēku un dzīvnieku veselības, kā arī vides aizsardzība, samērīguma princips pieprasa, lai, aizsargājot preču brīvu apriti, attiecīgais tiesiskais regulējums tiktu piemērots tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams izvirzītā leģitimā mērķa aizsargāt vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību sasniegšanai (skat. spriedumu *Escalier* un *Bonnarel*, EU:C:2007:659, 37. punkts).
- 40 Tādējādi absolūts tādu augu aizsardzības līdzekļu paralēlā importa aizliegums, kas ir paralēli importēti eksportētājā dalībvalstī, piemēram, pamatlietā spēkā esošais aizliegums, kura pamatā ir apgalvojumi par sistemātiski nepietiekamu informāciju, kas var tikt nodota importētājvalsts rīcībā, vai vienkārša iespēja, ka šāda informācija varētu būt nepietiekama, nevar būt attaisnojams paralēlā reimporta gadījumā.
- 41 Tikai tad, ja kontroles procedūras beigās galamērķa importētājās dalībvalsts iestādes, pamatojoties uz to rīcībā nodotajiem pierādījumiem, secinātu, ka atļaujai pieteiktais produkts iepriekšējos paralēlā importa gadījumos ir tik ļoti mainījies, ka tas vairs nevar tikt uzskatīts par produktu, kas šī sprieduma 24. punktā minētajā nozīmē ir identisks references produktam, kurš ir atļauts galamērķa dalībvalstī, vai ja tās uzskatītu, ka pieejamie dati nav pietiekami, lai pierādītu tā identiskumu ar references produktu, vai arī ja ar efektīvu cilvēku un dzīvnieku veselības, kā arī vides aizsardzību saistīti apsvērumi to nepieļautu, tām būtu pamats noraidīt pieteikumu importa atļaujas saņemšanai.
- 42 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 34. un 36. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir izslēgta paralēlā importa atļaujas izsniegšana augu aizsardzības līdzeklim, kuram eksportētājā dalībvalstī nav saskaņā ar Direktīvu 91/414 izsniegta TA, kaut gan šim līdzeklim ir paralēlā importa atļauja un tas var tikt uzskatīts par identisku produktam, kam ir saskaņā ar šo direktīvu izsniegta TA importētājā dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 43 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospiež:

LESD 34. un 36. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir izslēgta paralēlā importa atļaujas izsniegšana augu aizsardzības līdzeklim, kuram eksportētājā dalībvalstī nav saskaņā ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū izsniegta tirdzniecības atļaujas, kaut gan šim līdzeklim ir paralēlā importa atļauja un tas var tikt uzskatīts par identisku produktam, kam ir saskaņā ar šo direktīvu izsniegta tirdzniecības atļauja importētājā dalībvalstī.

[Paraksti]